

ПРЕДИСЛОВІЕ.

«Молієръ е единъ отъ онѣзи списатели, на които произведеніята носятъ печатъ на безсмъртіето, по единствинната причина чи тѣ ся основаватъ, независимо отъ мѣстата и отъ времената, на нѣкои вѣчны начала и на неизмѣлемата чловѣческа природа. Като комикъ, Французинтъ Молієръ нѣма, може бы, равенъ соперникъ, освѣнь ако исключимъ учителя му Аристофана — извѣстныйтъ комикъ на Стара Гръція. Преводтъ на всичкитѣ Молієровы съчиненія не е никакъ отъ найлеснитѣ дѣла, и той изискува и время охоло, и търпѣніе длзго, и вѣщина еъ всичкитѣ тъккости на классическійтъ французскій языкъ, а при това и нѣкое, ако можемъ тѣй да кажемъ, колическо вдъхновение отъ страна на преводачитъ. Нашитѣ притязанія не отиватъ до тамъ. Но понеже една отъ извѣстнитѣ комедіи на Молієра, които често ся хвалятъ отъ всички едногласно, е и СЖПЕРНИКЪТЪ, а намъ